

Правди і надії маніфест

Які розкрито далі перед нами!
Яких доріг звияжна крутизна!
В чітких рядках партійної Програми
Ні, то не просто карбування літер,
Нового віку чується весна.
Не з товщі многотомної слова,
Це звідси нам в обличчя — Жовтня вітер.
І будить світ «Авророю» Нева.
Це звідти сяють Ленінові очі —
Безмежжя сонця, честі, доброти,
Такі несхибні і такі пророчі:
Під їх рентгеном не зігнешся ти?
Ні, це не просто аркуші газетні,
Не просто чийсь красиво-мудрий жест:
Це — віра, подарована планеті,
Це — віра, подарована планеті,
Це Правди і Надії Маніфест!
Людських умів негаснуче горіння,
Що нарекли рабів — товариші!
Залежить світ від нашого стремління,
Від якості роботи і душі.
День завтрашній — у кожного в долонях;
Що, друже мій, для нього ти припас?
Залежить світ від праці і безсоння,
Від людяності кожного із нас,
Не допустити ядерної драми,
Щоб сповіла днина золота!
У розділах партійної Програми
Читаю людства зоряні літа.

Ніна ГНАТЮК,
член Спілки письменників СРСР м. Вінниця.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 36 (193)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 15 листопада 1985 року.

Ціна 1 коп.

Інститутська па норама: події, факти

Студенти, викладачі і співробітники інституту, як і весь радянський народ, з великим інтересом вивчають проект Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986 — 1990 роки і на період до 2000 року. Особливу увагу їх привертає четвертий розділ про прискорення науково-технічного прогресу і розвиток науки.

Проект Основних напрямів вивчається на політінформаціях, в системі партійної і комсомольської політосвіти, навчальних курсах з суспільних дисциплін.

Минулої середи відбулись підсумкові збори комсомольського активу інституту. Із звітною доповіддю про роботу комітету комсомолу за 1984—85 навчальний рік виступив секретар комітету комсомолу Олександр Пінчук.

Про роботу «Комсомольського прожектора» за звітний період відвідував начальник «КП» В. Корнієнко.

Вчора в актому залі інституту перед студентами і викладачами вис-

тупив член Спілки журналістів СРСР І. М. Павленко, який прочитав лекцію Про міжнародне становище СРСР.

Вінницька обласна рада по туризму, міський туристський клуб «Меркурій» запрошують завтра в готель «Поділля» усіх любителів мандрівок на вечір-зустріч.

В програмі вечора-розповіді про цікаві туристські маршрути нинішнього року, демонстрація слайдів і фільмів, туристські пісні. Початок о 19-й годині.

ПЕРЕДНІЙ КРАЙ

Все ближче XXVII з'їзд КПРС, і дедалі напруженіше працює колективна думка партії, народу. Головна наша турбота сьогодні — прискорення просування країни вперед на всіх важливих напрямках. Цьому і сприятиме загальнопартійне, всенародне обговорення проектів передз'їздівських документів, схвалених жовтневим (1985 р.) пленумом ЦК КПРС.

У пресі опубліковано проект Статуту Комуністичної партії Радянського Союзу (з пропонуваними змінами). Як і проект нової редакції Програми КПРС, його мають всебічно розглянути на партійних зборах.

Характер змін у Статуті викликаний часом. Масштабність, глибина і складність розв'язуваних як внутрішніх, так і зовнішньополітичних завдань ставлять нові, вищі вимоги до рівня партійного керівництва, настійно диктують необхідність оволодіння новими підходами до всієї партійної роботи. Це, природно, не може не відобразити Статут КПРС — основний закон партії, кодекс життя комуністів.

Пропоновані зміни враховують нагромаджені досвід партійного будівництва, побажання комуністів, приводять вимоги діючого Статуту у відповідність з проектом нової редакції Програми КПРС. Між цими документами — прямий, нерозривний зв'язок. Якщо Програма — це, говорячи ленінськими словами, «коротка, ясна і точна заява всього чого партія добивається і за що вона бореться», то Статут — «спільне рішення відносно форм і норм партійної організації», «спільно прийняті правила організації...» Тим самим гарантується єдність ідейних і організаційних основ партії, теорії та практики.

Створена В. І. Леніним, КПРС пройшла славний шлях. Під її керівництвом складалася й постійно міцніє соціально-політична та ідейна єдність багатонаціонального радянського суспільства. Гідно виконуючи мілію випробуваного бойового авангарду радянського народу, ядра політичної системи, керівної і спрямовуючої сили суспільства, партія визначає генеральну перспективу розвитку країни, надає боротьбі за торжество комуністичних ідеалів організованості, планомірності й цілеспрямованості. З зростанням масштабів, ускладненням творчих завдань закономірно зростає її керівна роль, а значить, і відповідальність перед суспільством, народом.

Принциповий зміст пропонуваніх змін у Статуті полягає, з одного боку, в дальшому розширенні внутріпартійної демократії, розвитку ініціативи й активності комуністів, усіх організацій партії; з іншого — в підвищенні їх відповідальності за долю спільних справ. Чим різноманітніше внутріпартійне життя,

глибший демократизм при вирішенні ключових питань — від прийому в партію до кадрової політики, тим сильніший і ефективніший вплив партії на всі суспільні процеси.

КПРС, говориться в опублікованому документі, буде свою роботу на основі неухильного додержання ленінських норм партійного життя, принципів демократичного централізму, колективності керівництва, всебічного розвитку внутріпартійної демократії, творчої активності комуністів, критики і самокритики, широкої гласності.

Ставши нині партією всього народу, КПРС за своєю класовою суттю, ідеологією була і залишається партією робітничого класу. Тому вона вважає необхідним, щоб у її соціальному складі робітники мали провідне місце.

Проектом повніше і різноманітніше сформульовано обов'язки комуніста. Кожен з них зобов'язаний твердо й неухильно втілювати в життя генеральну лінію і директиви партії, організувати трудящих на здійснення її політики, бути прикладом сумлінного, творчого ставлення до праці, високої організованості та дисциплінованості. Він повинен наполегливо добиватися підвищення ефективності виробництва, неухильного зростання продуктивності праці. Від нього вимагається всюди утверджувати притаманний соціалізму принцип соціальної справедливості, виявляти скромність і порядність, чинність і увагу до людей, бути зразком у поведінці, громадському та особистому житті. Пропоновані зміни у Статуті служать зростанню авторитету, звання і значення члена партії, його честі та ролі політичного борця, організатора мас.

Проект вводить у Статут новий розділ: «Партія і державні, громадські організації». Тут уточнено й розвинуто основні принципи партійного керівництва різними ланками нашої політичної системи. Кожна з цих організацій покликана в повному обсязі здійснювати свої функції, а партійне керівництво ними повинно відзначитися чітко вираженим політичним характером. Дублювання, підміна, вольові рішення є недопустимими. Грєба енергійніше утверджувати ленінські принципи і методи керівництва, ленінський стиль у роботі, сміливіше викорінювати будь-які прояви консерватизму, казенщини, бюрократизму, полішувати перевірку виконання.

Немає сумніву, що загальнопартійне обговорення назрілих уточнень у Статуті КПРС ще більше збагатить його новими положеннями і висновками, сприятиме організаційному зміцненню КПРС, посиленню дієвості партійного керівництва.

О. АЗАРОВ,
секретар парткому інституту.

Трибуна для всіх: актуальні питання

ЧИ МОЖЕ БУТИ ІНАКШЕ?

Відбулася конференція на тему: «Прискорення науково-технічного прогресу — завдання щоденної важливості» у групі 2ААГ-81. Слухаючи студентів, я отримала велике задоволення. Спостерігаю, як уважно стежить група за ходом думки І. Швидкого. Його виступи люблять слухати і на політінформаціях. Ігор постійно слухає радіо, дивиться програму «Час», читає періодику, журнали. Це сприяє розвитку політичної культури, логіці абстрактного мислення, а також здатності передавати набуті знання іншим. Його виступи проникливі переконаністю, вони запальні і дискусійні. Ось і зараз уважно слухають його роздуми однокурники. Вони ж, однокурники, і допомагають йому формуватися як особистості, як майбутньому інженерові. Постійну підтримку він одержує від наставників, викладачів суспільних і спеціальних дисциплін. Наприклад, не раз товариші по групі допомагали Ігорю побачити окремі негативні вчинки молодих людей, що передалися їм з дитинства, такі, як скажімо, egoїзм, зверхність. Він правильно сприймає критику, прагне працювати над собою. Так можна сказати і про багатьох інших його однокурників.

По-товариськи щиро ставляться до Ігоря старші за віком студенти, які вже відслужили в армії. Це — І. Боровицький, А. Сторожук, Д. Радковський, С. Хохлов, М. Яків'юк, активісти групи, її лідери, котрі за п'ять років навчання багато допомогли тим, хто влився у студентську сім'ю після школи. А ті, в свою чергу, прийшли

на виручку по вищій тематиці, фізиці, опору матеріалів. Особливо тут відзначився Сергій Бизимов. Взаємна допомога, самокритика, робота по згуртуванню колективу, постійна увага до групи деканату, завідуючої кафедрою автомобілі і автомобільне господарство тов. Сапона, толярське розуміння, я б сказала, інтелігентне і терпляче ставлення до молодих з боку їх наставника доцента тов. Кашина, нарешті, самовиховання кожного, — все це посприяло створити нерами, але й зразковий у групі здоровий моральний мікроклімат.

Треба сказати, що спочатку група була важкою, у ній панувало багато протиріч. Були тут і пропуски, групові зривы занять, стежка вела й до медвигверзника, відрахувань з інституту.

І ось дивлюсь я на цих молодих людей і думаю, як вони подорослішали, як розвинулось у них почуття обов'язку, відповідальності, які у них зрілі судження. Думається, багато з них буде не лише хорошими інженерами, алей зразковими керівниками ідейно-виховної роботи у колективах. Більшість студентів непогано оволоділи мистецтвом і навиками політінформатора. Хотіла б у зв'язку з цим назвати прізвища Г. Аляб'єва, І. Боровецького, Ю. Бєвза, С. Бортника, С. Михайлова, В. Томкіна, Е. Тичинського, С. Черновала, С. Хохлова, М. Яків'юк, та інших студентів курсу. Доцільно тут відмітити, що практика проведення щоденних політінформацій, запропонованих парткомом, цілком себе виправдала. Вона привчила студентів щоденно сліжити за подіями у світі.

Але виступати викладачеві у якості політінформатора, як мені здається, не варто, бо це формує у студента потребу подавати йому все готовеньке, позбавляє його можливості самому відчутти смак власного виступу. Адже відомо, що лише шляхом пошуків і помилок людина набуває навиків. У школі вже багато років учні виступають в ролі політінформаторів, то чому ж позбавляти такої можливості студента, вже більш зрілої людини? Час вимагає, щоб цю роботу поставили на належний рівень з першого курсу, а вже на четвертому і п'ятому формувати студентів як доповідачів і лекторів.

Але вернімося на конференцію. Ось на ній виступає комсорг групи В. Томкін, говорить граматно, толково, багато вивчив літератури, партійних документів. С. Бортник і А. Вдовиченко висвітлили тему «Роль машинобудування у здійсненні науково-технічного прогресу», вони синтезували знання суспільних і спеціальних дисциплін, навели багато прикладів з розвитку вітчизняного машинобудування, Юрій Бєвз викликав групу на дискусію з питань особистих якостей нинішнього інженера і інженера в ідеалі.

Але щоразу залишаюся радою за те, що ставляться вони самі до себе самокритично. На конференції вибачився В. Гелемба, що прийшов не підготовлений. Відповідальна людина і раптом таке! Відклав до останнього дня, потім поспішив у читальний зал, а там, виявилось, не змогли забезпечити відпові-

(Закінчення на 2-й стор.)

Трибуна для всіх

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Довіряючи студенту, я все ж перевірила, чи насправді читальні зали учбових корпусів не вимозили надати допомогу. Виявилось, що в жодному з них не оформлено тематичної виставки літератури, яка стосується питань прискорення науково-технічного прогресу. Коментарі, як кажуть, зайві.

І я ось вже вкотре повертаюсь до групи ААГ-81, ніяк не можу обійти мовчанням таку життєво важливу проблему, як самоврядування. Староста Сергій Хохлов, комсорг Віктор То-

мків, профорг Іван Боровецкий уже зараз орієнтують студентів на активну підготовку до складання державного екзамена з наукового комунізму, захисту диплома. Нагадують однокурсникам, що їм належить бути учасниками реалізації економічної і соціальної програми партії. Нині студенти вивчають проект програми КПРС, інші партійні документи.

Приємно, що з випускників 4—5 груп 1981 року секретарем комітету комсомолу на заводі залізобетонних конструкцій у Гнівані обрано Сергія Гончарука, Євгеній Дрозд — комсорг на ВЗРТА, Михайло Іваси-

шин — парторг цеху цього ж підприємства, Еміл Пермут — головний технолог Могилів-Подільського машинобудівного заводу, Анатолій Андрушин, що трудиться на одному з підприємств м. Хмельницького та багато інших беруть активну участь в ідейно-політичному житті своїх колективів. Студенти, які у стінах вузу зайняті громадською діяльністю, формують у собі політичну культуру, класовий підхід до оцінки суспільних явищ, готують себе до справжньої роботи.

Г. ЛАСТОВСЬКА,
доцент кафедри наукового комунізму.

З лав армійських — до лав студентських

Здається, непомітно пройшли два роки служби у лавах Радянської Армії студентів другого курсу машинобудівного факультету. У жовтні цього року багато моїх колишніх однокурсників змінили автомата на «дипломата».

За період служби хлопці змужніли, набрались міцного здоров'я, підвищився їх моральний та громадсько-політичний рівень.

Згадую, як два роки тому ми всією групою провадили на військову службу свого однокурсника Ігоря Вінниць-

кого. Він був душею всього нашого колективу, завзятим гітаристом. Нерозлучною його супутницею під час дозвілля була пісня. Не розлучався з нею Ігор і в Армії. На військовій службі Ігор став класним спеціалістом-майстром радіо-телеграфної справи. Повернувся хлопець додому гвардії старшим сержантом.

Пам'ятаю також проводи в Армію Олександра Вдовиченка та Аркадія Шаповала. Радісно була зустріч з ними через два роки. Хлопців важко було впізнати —

так вони змінилися в кращий, зрозуміло, бік. Під час служби обоє за рахунок себе грамотними, дисциплінованими воїнами. Вони чітко виконували покладені на них обов'язки, неодноразово заохочувалися командуванням своїх частин.

Колішній мій однокурсник Сергій Малюта теж служив в Армії, виконував свій міжнародний обов'язок. Тепер, як і всі інші, юнак повернувся до студентської лави.

К. БАЛАКАНОВ,
студент.

* * *

Закінчується військова служба і у сержанта Бориса Поліщука. До призову в Радянську Армію він теж навчався на машинобудівному факультеті, був в числі активістів. Ось як характеризує Б. Поліщука в своєму листі на адресу інституту командир підрозділу В. Гремещкий: «Сержант Б. Поліщук за час служби в лавах Радянської Армії зарекомендував себе дисциплінованим, грамотним воїном, довірену техніку вивчив до рівня спеціаліста першого класу і правильно її експлуатує. Систематично займається над підвищенням своїх політичних і технічних знань, вважається кращим спеціалістом по своїй військовій професії».

Вечір інтернаціональної дружби

Вже традиційними стали зустрічі студентів Вінницького політехнічного інституту із школярами підшефної середньої школи № 23 м. Вінниці. Ось і цього разу на вечір, присвячений 40-річчю ООП прийшли студенти-іноземці першого курсу радіотехнічного факультету.

Святково прибраний актовий зал школи був переповнений червоногалстучною юнню. Під урочисті звуки маршу і дружні рукоплескання до залу входять гості школи. Учасники клубу інтернаціональної дружби виконують пісні, декламують вірші російською і англійською мовами, зрозумілими як для гостей, так і для школярів. Стіни актового залу ніби роздвигуються і перед присутніми відкривається карта нашої неосвяженої країни Рад, яка сьогодні робить все можливе, щоб зберегти мир на планеті, не допустити мілітаризації космосу.

Гримлять заключні акорди маршу, замовкає хор клубу інтернаціональної дружби. Один за одним підходять до мікрофона гості школи-члени інтерклубу Махаді Ахмат (Чад), Аріунаа Цогбадрахін (МНР), Фаршах Гасан (Ліван), Аль-Джанайде Ахмад (Йорданія).

Кожен з них щиро дякував Комуністичній партії Радянського Союзу за те, що їх прийняли на навчання в нашу країну, схвалював проект нової редакції Програми КПРС, закликав усіх присутніх в залі боротися за збереження миру на землі.

Зі словами щирої вдячності перед гостями виступив відмінник народної освіти, директор школи Г. І. Поліщук.

Піонери і школярі оформили стенд про цю незабутню зустріч.

О. ВОРОНЦОВ,
викладач кафедри історії КПРС.

Діє лекторій

«Біла політична карта світу» — так називається постійно-діючий лекторій, що працює в Ленінській кімнаті гуртожитку № 5.

Викладачі кафедри історії КПРС тт. Буличев, Вальчук, Воронцов, Коротій, Семенов, Собченко, Левченко, Гопак, Карпова, Гушинець, Безуглий, Васюкова проводять з студентами тематичні вечори, вечори відповіді і запитань, організо-

вують дискусійні клуби тощо.

Мета лекторію — допомогти студентам, і особливо іноземцям, глибше вивчити і зрозуміти зовнішню політику СРСР, Конституцію Радянського Союзу, права і свободи радянських людей, вплив Великої Жовтневої соціалістичної революції на сучасний процес, наш соціалістичний спосіб життя, відносини

Радянського Союзу з країнами що розвиваються, реакціїють суттєво агресивної політики імперіалізму тощо.

Слухачі лекторію прослухають також цикл лекцій на тему національно-визвольної боротьби народів Африки і Латинської Америки, вивчатимуть матеріали XXVII з'їзду КПРС.

Г. БИСТРИЦЬКИЙ,
староста гр. ІРТ-85.

Віва, Сандіно!

Віва, Сандіно, віва Сандіно! — Грізно, мов клятва, живе на устах. Віва, Сандіно! — на лозунгах, стінах, свобода. Віва, Сандіно! — злітає, мов птах. Небо високе, спрагло — Віва, Сандіно! — як

заклик у бій. Мрія гаряча і ратна робота — вже по роботі буденній своїй. Мілісіанос, мілісіанос — лави одважних зростають щодень. В них монолітом студенти й селяни — кожен в строю незборимим іде.

Віва, Сандіно! — вирок Сомосі, віра у себе, майбутнього знак. Волі народ — о, ніколи! — не простить. Смерть чи Вітчизна! — стискає кулак.

О. КАВУЧЕНКО.

ВАЖЛИВІ ПРОБЛЕМИ

Вийшов десятий номер журналу «Вестник высшей школы». У ньому представлені матеріали на теми реалізації Продовольчої програми, реформи школи, учбового процесу, підвищення кваліфікації спеціалістів, з практики роботи кафедр суспільних наук та інші. Увагу привертають матері-

али під рубриками «Наука у вищій школі», «Застосування технічних засобів», «Вузька наука — виробництву».

У статті «Інтенсифікуйте спідружність з виробництвом» професор В. Кривососький наголошує на таких проблемах. Він, зокрема, вказує, що вузи покликані брати безпосередню участь

у вирішенні корінних проблем науково-технічного прогресу і на цій основі готувати спеціалістів, здатних разом з старшими колегами надійно і результативно забезпечувати наше просування вперед. Доцільно підкреслити одну з надто важливих особливостей соціальної ролі вузів, суть якої по-

лягає ось у чому. Матеріальне багатство країни, здобуте трудом народу, зростає за об'єктивними законами і стає надбанням суспільства. Як мовиться, все залишається людям. Що ж стосується знань, умінь, вихованості (у широкому розумінні цього слова), то вони просто так, генетично, не передаються. Кожне покоління зобов'язано виробити їх в собі у процесі трудової діяльності. Саме в цьому полягає найважливіше завдання системи освіти в ці-

лому і вузів зокрема. З чим прийде молодий спеціаліст на виробництво, яка ж життєва і ідейна позиція, творчий настрій, чи стане він активним борцем і продовжувачем великої справи партії чи перетвориться в обивателя, споживача суспільного достатку, — все це у великій мірі залежить від вузівської «сівби». У цих питаннях велика роль історичної спадкоємності, традицій і укладу життя самого вузу.

Т. КРАВЧЕНКО,

Юридична консультація

Житлові права молодих спеціалістів

У відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 15. 07. 81 р. № 677 «Про гарантії і компенсації при переїзді на роботу в іншу місцевість» трудові, що направляються в порядку розподілу на роботу в іншу місцевість і членам сімей підприємства, організації і установи, а у випадках, передбачених діючим законодавством, — виконками місцевих Рад народних депутатів зобов'язані при переїзді виділяти по за чергою житлове приміщення.

Положенням про міжреспубліканський, міжвідомчий і персональний розподіл молодих спеціалістів, що закінчили вищі і середні спеціальні учбові заклади, затвердженим Держпланом СРСР, Міністерством вищої і середньої спеціальної осві-

ти СРСР і Держкомітетом СРСР по праці і соціальних питаннях 22 липня 1980 року погодженого з Міністерством юстиції СРСР і введеним в дію з 01. 09. 80 р. передбачено, що молоді спеціалісти повинні забезпечуватися ізольованим житловим приміщенням, на користування яким з ними заключається договір житлового найму. Місце в гуртожитку є тимчасовою мірою забезпечення молодого спеціаліста житлом. Тому випускник вищого чи середнього навчального закладу, направлений на роботу у відповідності з рішенням комісії по персональному розподілу молодих спеціалістів, має право на позачергове отримання житлового приміщення у вигляді окремої квартири або кімнати. Це право за молодим

спеціалістом зберігається і в тому випадку, якщо при переїзді у вигляді тимчасової міри забезпечення житлом йому буде виділено місце в гуртожитку.

Право молодого спеціаліста на позачергове отримання житлового приміщення закріплене і в Житловому кодексі УРСР. Згідно ст. 46 цього кодексу громадяни, які користуються цим правом, включаються в окремий список.

Постановою Ради Міністрів СРСР від 15. 07. 81 р. № 677 не передбачено пільг всім молодим спеціалістам. Пільгами користуються лише ті, хто направляється на роботу в іншу місцевість.

Молоді спеціалісти, що одержували стипендію за рахунок підприємств і організацій, при розподілі звичайно направляються на ті ж підприємства чи організації звідки були направлені, а тому правом на позачергове одержання квартири не користуються. Виключенням з цього правила є для тих, хто до направлення на навчання проживав в гуртожитку або на арендованій (найманій) квартирі.

М. ВЕСЕЛОВ,
старший юрисконсульт.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.